

LITURGIJA – SUSRET SA ŽIVIM KRISTOM

fra Dujo Jukić

U Godini vjere potrebno je spomenuti vjeru Crkve. Ona se na poseban način očituje u liturgijskim obredima. Liturgija je središte i ogledalo vjere. Znakovi i simboli koje sadrži gube svoje temeljno značenje ako se izbací dimenzija vjere. Na zgusnut način liturgija izražava velika kršćanska otajstva. Molitva i vjera se izjednačuju. „Lex orandi – lex credendi“, ono što se moli to se i vjeruje. Ovog gesla Crkva se uvijek držala te preko njega očitovala svoju vjeru. Molimo ono u što vjerujemo. Da ne vjerujemo ne bi ni molili.

Otajstveni susret

Crkva ispovijeda svoju vjeru na dostojanstven način slavljenjem liturgijskih otajstava. Već od samih početaka Crkva je na prvo mjesto stavljala liturgijske obrede. Osobito su se slavili sakramenti, posebno sveta Euharistija. Kasnije se uvodi i liturgija časova.

Liturgijski obredi imaju u Crkvi povlašćeno mjesto. U njima se događa otajstveni susret Tijela Crkve sa svojom Glavom, Gospodinom Isusom. Kristove riječi: „Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime tu sam i ja“ (Mt 18, 20), na poseban način se očituju u liturgijskim slavljinama. Svaki put kad se Crkva u snazi Duha sabere na molitvu ostvaruju se ove riječi. Zajedništvo Krista i Crkve osobito se očituje u molitvi Božanskog časoslova gdje čitavo Tijelo Crkve moli u jedan glas.

Misterij zajedništva Krista i Crkve posredstvom molitve ne može se shvatiti ničim drugim osim vjerom. Netko se može zapitati kakve veze imaju liturgijska slavlja s Godinom vjere ili u kakvoj je vezi slavlje liturgije s vjerom? Liturgija je konstitutivno mjesto za vjeru. Tu se vjera potiče, hrani, raste.

U ovim tajnama razum gubi tlo pod nogama iako se on ne protivi vjeri. Što je svjesniji, otajstvo mu više izmiče. Treba prepustiti mjesto vjeri. Nije lako povjerovati da je Isus prisutan među nama svaki put kada se saberemo na molitvu. Zahvaljujući Duhu Svetom, koji nas okuplja u imenu Isusovu, možemo osjetiti Kristovu prisutnost među nama. Da nema vjere, liturgija ne bi imala sadržaj. Bila bi poput pobožne predstave. Liturgija traži vjeru ali je ujedno i povećava.

Živi i prisutni Krist

Preko Apostolskog pisma „Porta fidei“ Papa Benedikt XVI. poziva nas na istinsko slavlje liturgije ovim riječima: „Želimo da ova Godina probudi u svim vjernicima nadahnuće da ispovijedaju svoju vjeru

u punini i obnovljenim uvjerenjem, s pouzdanjem i nadom. Bit će to također dobra prigoda za intenzivnije slavljenje vjere u liturgiji, i na osobit način u Euharistiji, koja je vrhunac prema kojem teži djelovanje Crkve i ujedno (...) vrelo iz kojega struji sva njezina snaga.“ (Porta fidei, br. 9).

Sveti obredi nisu bili dopušteni za nekrštene. U prvim stoljećima nisu imali nikakav pristup. Prvi kršćani veoma su cijenili vjeru u živoga Krista koji se snagom Duha Svetoga ponovno uprisutnjuje na otajstven način ovdje i sada. Krist

je prisutan kada se čita riječ Božja. On je izgovara na otajstven način, preko svećenikovih ili đakonovih usta. S druge strane, kada se izgovaraju u sakramentima njegove riječi, ne govori ih svećenik kao svoje nego progovara živi i prisutni Krist Gospodin (Usp. Sacrosanctum concilium, br. 7).

Vjerovati u one događaje koji se ponovno uprisutnjuju i događaju na otajstveni način, temelj je kršćanske vjere. Liturgijska slavlja odvijaju se u okrilju kršćanske zajednice i po sebi su življena vjera. Kada ne bi bilo liturgije, naša bi vjera jednostavno ugasla.